

2 500, vil det ærede Medlem se, at vi kommer mindst op paa Tallet 26 000 × 800, og det er da ogsaa dette Tal, 26 000 × 800, Ministeriet har regnet med og regnede sine Bespareser ud efter, og det giver det i Ministeriets Forslag anførte Beløb 6,8 Mill. Kr. i Besparelse. En Besparelse, der angaar 1927 og følgende Aar, kan selvsagt ikke udregnes efter Forholdene i 1926. Det ærede Medlems Kritik bunder altsaa i en fejl Forudsætning og giver derfor et fuldkommen fejlt Resultat. Det ærede Medlem skriver i Betænkningen, at Ministeriets Beregning er misvisende. En Kritik, der bruger et saa stærkt Udtryk, skulde dog unægtelig helst være retvisende, men er der noget, det ærede Medlems Kritik ikke er, er det retvisende. Ønsker det ærede Medlem yderligere Bevis herfor, skal jeg senere gerne staa til Tjeneste.

Det ærede Medlem kan da afgjort ikke siges at have haft nogen Succes med denne Kritik, men endnu mindre Succes har det ærede Medlem, naar han vil anvise Bespareser. Nu forstaar jeg jo godt, at det ærede Medlem gerne vil anvise Bespareser, al den Stund det ærede Medlems Betragtning endte med den Indrømmelse, at de af det ærede Medlem fremsatte Ændringsforslag til Ministeriets Beparelsesforslag vilde forandre Beparelsen til en Udgift paa 1 850 000 Kr. De to Bepareser, det ærede Medlem gaar ind for, er af en saa ejendommelig Art, at jeg maa dvæle et Øjeblik ved dem for at bevise Værdien af det ærede Medlems hele økonomiske Forstaaelse og Beregning, og jeg skal tilføje, at der herved samtidig kastes et klart Strejflys over det radikale Partis hele Politik overfor de af Regeringen fremsatte Nedskæringsforslag, idet man med mange Ord og uigennemførlige Forslag lægger et ret gennemsigtigt Slør over, at man realiter overhovedet ikke ønsker at gaa ind paa Bepareser.

Den første Beparelse, det ærede Medlem kommer ind paa, drejer sig om ca. 2 Mill. Kr., altsaa et ret anseligt Beløb. Denne Beparelse skal efter det ærede Medlems Forslag fremkomme paa følgende Maade. Der skal ske en Gennemgang af Rentenyderne, hvorved de, der ikke bør have Rente, udgaar. Der skal ske en Beparelse i Administrationen, og der skal ske Bepareser ved Ændring af Bestemmelsen for Tidspunktet for Rentens Ikrafttræden. Angaaende den første af disse Bepareser, Beparelsen ved Gennemgangen af Rentenyderne, maa jeg sige, at dette Forslag er jo ikke originalt, al den Stund en væsentlig Del af Ministeriets Forslag handler herom, men original er det ærede Medlems Be-

mærkning hertil, en Bemærkning, der lyder saaledes, at dette er en Beparelse, der hurtigt kan opnaas. Naar man nu ved, at der ligger omkring 20 000 Sager, der omhyggeligt skal gennemgaaes og meget samvittighedsfuldt gennemgaaes, for saa vidt man ønsker paa en forsvarlig Maade at udskyde dem, der ikke kan opnaa Rente, vil man forstaa, at det ærede Medlems Bemærkning om, at denne Beparelse hurtigt kan opnaas, er skrevet ud i det blaa, thi ingen Administration kan i Løbet af kort Tid samvittighedsfuldt gennemgaa 20 000 Rentenyderes Forhold, som hver bestaar af en Mappe med et meget betydeligt Indhold, hvori vedkommende Sag er belyst fra alle Sider. Fra Ministeriets Side har man regnet med denne Beparelse, men man har overhovedet ikke indført den i Lovforslaget som et Tal, man kunde regne med, idet man var ganske klar over, at en Gennemgang af Rentenyderne vilde strække sig over 1, 2, maaske 3 Aar, hvis den skulde gøres tilstrækkelig samvittighedsfuldt. Det vidner om den originale Overlegenhed, hvormed det ærede Medlem henkaster den Bemærkning, at den Beparelse kan hurtigt gennemføres.

Dernæst regner det ærede Medlem med en Beparelse paa Administrationen ud over de Bepareser, der ligger i Ministeriets Forslag. Naar man ser paa de Bepareser, det ærede Medlem foreslaar, maa man unægtelig sige: Himlen fri og bevare dette lille Land for radikale Bepareser! Vi har i Øjeblikket een Invalideret, som koster op mod 900 000 Kr. om Aaret. Det ærede Medlem vil beholde denne Ret som en Appellinstans og dertil oprette en Invalideret i hvert af Landets 22 Amter. Vi skal ikke have een Invalideret, vi skal nu have 23 Invalideretter her i Landet. Vi har i Øjeblikket een virkelig Retspræsident, som vi er godt fornøjede med. Efter det ærede Medlems Forslag skal vi i Fremtiden have ikke mindre end 23 Retspræsidenter. Titelen vil altsaa blive mindst lige saa almindelig som Kancelliraad. Vi skal have 22 nye Invalideretter, hvoraf hver enkelt skal bestaa af en Jurist, en Læge, et Sygekassemedlem og en Arbejdsgiver. Jeg tror, jeg tør sige, at dette er det kuriøseste Beparelsesforslag, der nogen Sinde er fremsat i den danske Rigsdag. Hvad vil disse 22 Invalideretter koste pr. Stk.? Ja, jeg gruer for at stille Regnestykket op, men maaske det ærede Medlem vil give os et Tal — det ærede Medlem regner jo særdeles hurtigt. Og hvilket Arbejde vil de kunne præstere med det Minimum af